

Azért olyan veszélyes
Mert felismerhetetlen
Egy óriási függöny
Takarja bár fedetlen

Csupasz vézna és gyáva
De titkos rejtekéből
Villámportyákra indul
Így lesz sok a kevésből

Mindenben ott a bosszú
Ha nem is annak látszik
Ott élőködik rajtunk
Elkísér a halálig

Tölgyesi Géza

CSAK JÁTSZOL ÉS NŐSZ

Áltál talpon, s most ledől sz kicsit
lágyabb szellőkésre, s tán érzel majd szót,
fényt és hálát, és szirénáit
elhalkítod a vérnek, és csak játszol
és nősz, hogy átfuss értem a lángokon
s megvárj a nevetés boglyái közt.

ANYÁM OLYAN SZÉP LESZ

Mire kezét kinyújtja felénk
az a valami, félünk már nem kell.
Tiszták leszünk és könnyűek,
mint a megbocsátott káromkodás,
és nem kell szólnunk sem,
elég csak néznünk egymást,
és mindenikünk teszi csöndben
előre elrendelt dolgát.

Időm gyorsul. Tépdesi már szárnyam.
Marék por kell, és megemelkedik velem
a föld. De anyám szép lesz,
olyan szép lesz, mint lánykorában
odafönt volt, az esti lélek
döcögve ringó aranyszekerén!

Kacagását ráfonja nyakamra,
és szöcskés szénaszálaiba meghemperget.
Elbotol rajtunk a bolyhos fénybogár,
úgy örül, és én visszanevetek
pöttyeiről egy lányra, ki szemtelenül
ficáncolóbb a fecskénél!...

Kit nem érhet utol semelyik tűzhely
lobogása, mert annyi ága nincs ennek
a világnak, mint az ő szíve-lelke
parazsának, melyen egykor engem
daloltatott, és zászlózott föl
május zengő tenyerébe, első napomon...

Istenem, anyám szép lesz, olyan szép lesz,
és dalol megint! Megint.

Jassó Judit

MADZAG

Cipelsz magadhoz kötözve, csuklódon kókad
Léggömböt. Miért van ennyire rossz érzésem,
Pedig egymás közelében vagyunk mindig.
Talán mert nem tudom, éppen merre tartunk,
S nem lesz-e rossz vége ennek.
Valaki ollót fog s levág mellőled,
Könnyebbedem és eltűnök.